Najvyšší súd
Slovenskej republiky

3 Sžn 68/2004

Rada pre vysielanie a retransmisiu
Nám. SNP 12, P.O. Box 155,
810 00 Bratislava
DOŠLO DŇA: 27. JÚN 2005
ČÍSLO: 1447 Odbor: PKO

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Jany Baricovej v právnej veci navrhovateľky **Slovenská televízia, Mlynská dolina, 845 45 Bratislava** proti odporkyni **Rada pre vysielanie a retransmisiu, Nám. SNP č. 12, 811 06 Bratislava** v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne z 21.09.2004 č. RP/188/2004 v bode I. o uložení pokuty 200 000 Sk **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** odporkyni na ďalšie konanie.

Účastníkom sa náhrada trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka podala dňa 22.10.2004 odvolanie proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/188/2004 z 21.09.2004 v časti o uložení pokuty vo výške 200 000 Sk za porušenie § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii (ďalej len „zákona").

Navrhovateľka sa mala porušenia § 34 ods. 1 zákona dopustiť tým, že nezabezpečila, aby vysielanie reklamy (vlastnej propagácie) bolo rozoznateľné a zreteľne oddelené od iných častí programovej služby tak, aby neboli zameniteľné s inými zložkami programovej služby, v súvislosti s umiestnením dvoch prekrížených obrúčok s textom „Dnes" v pravom dolnom rohu obrazovky počas vysielania dňa 13.02.2004.

Podľa dôvodov odvolania vlastná propagácia je v zmysle § 32 ods. 1 zákona zahrnutá v pojme reklamy a preto sa na ňu vzťahuje pri označovaní vo vysielaní režim označovania reklamy. Vlastnú propagáciu programu Svadba snov vysielala Slovenská televízia v podobe upútavok na tento program a spôsobom zákonom predpísaným, to znamená v samostatných upútavkách, ktoré boli od iných programov oddelené zvukovo – obrazovým predelom. Podľa názoru navrhovateľky symbol dvoch prekrížených obrúčok nemožno subsumovať pod pojem reklamy, nakoľko sa nejedná o prípad vlastnej propagácie v zmysle § 36 ods. 5 zákona,

ale o druh oznámenia vysielateľa o vlastnom programe, ktorý tvorí výnimku určenú poslednou vetou tohto ustanovenia zákona. Pojem oznámenia vysielateľa o vlastnom programe nie je zákonom definovaný. Symbol dvoch obrúčok s textom „Dnes" nie je názvom konkrétneho programu ani jeho logom, nie je zapísaný ako chránená známka držiteľa licencie, či vysielateľa programu. Umiestnením tohto symbolu na obrazovke nedošlo k tomu, že by bol zameniteľný s inými zložkami vysielanej programovej služby. Slovenská televízia sa aj z týchto dôvodov nemohla dopustiť porušenia ustanovenia § 34 ods. 1 zákona umiestnením symbolu dvoch prekrížených obrúčok s textom „Dnes" počas vysielania dňa 13.02.2004.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadala potvrdenie svojho rozhodnutia. Uviedla, že pojem „oznámenia vysielateľa o vlastnom programe" skutočne nie je v zákone definovaný. Rada však všeobecne za oznámenie vysielateľa, ktorým informuje verejnosť o vlastnom programe považuje len také oznámenie, ktoré nespĺňa kritériá vlastnej propagácie, podľa prvej vety § 36 ods. 5 zákona, t. zn. že nemôže ísť o činnosť vysielateľa určenú na získanie a udržanie pozornosti verejnosti na vlastné vysielanie príp. programy. Z oznámenia vysielateľa o vlastnom programe musí byť jasné o aký program ide, teda musí byť presne pomenovaný, a kedy sa bude daný program vysielať, teda deň a čas. Navrhovateľka sa snažila získať a udržať pozornosť verejnosti na vlastné vysielanie tým, že ho umiestnila na obrazovku a po celý deň vysielala, čím tento symbol taktiež nadobudol výrazne propagačný charakter. Vzhľadom na tieto skutočnosti napĺňal kritériá vlastnej propagácie. Podľa § 32 ods.1 zákona vlastná propagácia sa považuje za reklamu. Podľa § 34 ods. 1 reklama musí byť oddelená od iných častí programovej služby. Symbol dvoch obrúčok s textom „Dnes" bol vysielaný po celý deň s výnimkou spravodajstva, reklamných a telenákupných šotov, pričom nebol nijako oddelený od ostatného vysielania.

Najvyšší súd, ako súd vecne príslušný na konanie o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporkyne podľa § 250l OSP po oboznámení sa s obsahom predloženého administratívneho spisu správneho konania č. 158 – PgO/O – 963/2004 zistil, že Rada pre vysielanie a retransmisiu rozhodnutím č. RP/188/2004 z 21.09.2004 rozhodla, že navrhovateľka opakovane porušila :

I. povinnosť ustanovenú v **§ 34 ods. 1** zákona, tým, že **nezabezpečila**, aby vysielanie reklamy (vlastnej propagácie) bolo **rozoznateľné** a zreteľne **oddelené** od iných častí programovej služby tak, aby neboli zameniteľné s inými zložkami programovej služby, v súvislosti s **umiestnením symbolu dvoch prekrížených obrúčok s textom „Dnes" v pravom dolnom rohu obrazovky počas vysielania dňa 13.02.2004,** za čo jej bola uložená podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona pokuta určená podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona vo výške 200 000 Sk

II. povinnosť ustanovenú v **§ 35 ods. 6** zákona tým, že ako vysielateľ programovej služby na základe zákona **zaradila reklamu počas vysielania programov** v súvislosti s **umiestnením symbolu dvoch prekrížených obrúčok s textom „Dnes"** v **pravom dolnom rohu obrazovky počas vysielania dňa 13.02.2004,** za čo jej bola uložená podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona pokuta určená podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona vo výške 100 000 Sk.

Na základe uvedeného možno konštatovať, že navrhovateľke bola uložená pokuta v bode I aj v bode II za skutok, ktorý spočíval v tom, že (ako vysielateľ programovej služby na základe zákona) umiestnila symbol dvoch prekrížených obrúčok s textom „Dnes" v pravom dolnom rohu obrazovky počas vysielania dňa 13.02.2004 a toto konanie bolo odporkyňou kvalifikované v bode I ako vysielanie reklamy, ktoré nebolo rozoznateľne

a zreteľne oddelené od iných častí programovej služby v rozpore s § 34 ods. 1 zákona a v bode II ako zaradenie reklamy počas programov v rozpore s § 35 ods. 6 zákona.

Uloženie dvoch samostatných sankcií za jeden a ten istý skutok (čin), aj za situácie, ak by sa ním porušili dve či viaceré právne povinnosti kvalifikované v dvoch či viacerých ustanoveniach zákona (v danom prípade § 34 ods. 1 a § 35 ods. 6 zákona) je podľa názoru súdu v rozpore so zásadami správneho trestania vychádzajúcimi zo zásad ukladania trestov v trestnom konaní, keď sankcia sa ukladá za čin (konkrétne konanie), ktorý je v rozpore so zákonom. Počet sankcií (trestov) nie je teda odvodený od zistenia, koľko ustanovení zákona bolo sankcionovaným činom porušených. Podľa čl. 50 Ústavy Slovenskej republiky súd rozhoduje o vine a **treste za** trestné **činy.** Aplikácia zásad ukladania trestov v trestnom konaní aj pre oblasť administratívneho trestania vyplýva tiež z Doporučenia Rady Európy (91)1 z 13.02.1991 (relative aux sanctions administratives) podľa ktorého pre ukladanie administratívnych sankcií platia analogicky zásady ukladania sankcií trestných s tým, že správny (administratívny) postih protiprávneho chovania možno uplatniť len v primeranej lehote. V platnom právnom poriadku nemá oporu ukladanie dvoch a viacerých sankcií za jeden čin - skutok.

Vzhľadom na to, že navrhovateľka podala včas odvolanie podľa obsahu petitu návrhu len proti tej časti rozhodnutia, ktorou jej bola uložená sankcia vo výške 200 000 Sk, súd nemohol zrušiť rozhodnutie odporkyne ako celok. Z uvedeného dôvodu súd zrušil rozhodnutie odporkyne len v rozsahu požadovanom v podanom odvolaní.

Vo vzťahu k samotnej kvalifikácii konania navrhovateľky ako konania porušujúceho ustanovenie § 34 ods. 1 zákona, nie je podľa názoru súdu rozhodnutie odporkyne dostatočne zdôvodnené. Súd sa stotožňuje s právnym záverom odporkyne, že celodenné vysielanie prekrížených obrúčok s textom „Dnes" dňa 13.02.2004, posúdila ako vlastnú propagáciou navrhovateľky podľa § 36 ods. 5 zákona, pretože boli naplnené znaky konania smerujúceho na získanie a udržanie pozornosti verejnosti na vlastné vysielanie (neuvedenie času – hodiny vysielania, neprerušenie vysielania počas vysielania iných programov, okrem spravodajstva, reklamných a telenákupných šotov). Avšak práve charakter takto vysielanej vlastnej propagácie, len **považovenej** za reklamu (§ 32 ods. 1), je podľa názoru súdu nezlučiteľný s požiadavkou, aby navrhovateľka konala v súlade s § 34 ods. 1 zákona tým, že by oddeľovala uvedenie tohto symbolu od iných častí programu spôsobom upraveným v predmetnom ustanovení. Súdu nie je zrejmé, akým spôsobom mohla vôbec navrhovateľka urobiť zadosť tejto požiadavke, a teda, či sa dôvodne kvalifikuje jej konanie ako konanie v rozpore s týmto ustanovením zákona.

Napriek tomu, že súd sa nezaoberal právnym posúdením konania navrhovateľky podľa § 35 ods. 6 zákona a uloženou sankciou podľa tohto ustanovenia, javí sa byť kvalifikácia konania podľa tohto ustanovenia tou, ktorá vystihuje konanie navrhovateľky.

Pokiaľ navrhovateľka v priebehu konania vzniesla námietku , že sankcia bola uložená po uplynutí lehoty ustanovenej v § 64 ods. 3 zákona na uloženie sankcie, dospel súd k záveru, že odporkyňa sa preukázateľne dozvedela dôvody pre začatie správneho konania 04.05.2004, potom ako sa zaoberala viacerými podnetmi , ktoré sa týkali konania navrhovateľky. Skoršie okolnosti, nasvedčujúce tomu, že odporkyňa sa o porušení povinností dozvedela skôr, neboli v priebehu konania na súde bezpečne preukázané.

Z týchto dôvodov najvyšší súd rozhodnutie odporkyne podľa § 250s ods. 1 OSP z dôvodov podľa § 250j ods. 2 písm. a/ a d/ OSP zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie s tým, že podľa § 250r OSP je správny orgán pri novom prejednaní viazaný právnym názorom súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný (§ 246 ods. 2 veta druhá OSP s účinnosťou od 01.10.2004).

V Bratislave 28. apríla 2005

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Bartalská